

15-06-1993

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

24.176/I/PN

- [REDACTED]
1. Bij brief van 24 november 1992 hebt U de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) om advies gevraagd over de bepalingen inzake de taalexamens die u hebt opgenomen in uw ontwerp van besluit tot vaststelling van het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp.

Het gaat om artikel 3, punt 9, 4°, dat de kandidaat-brandweermannen, als voorwaarde tot een definitieve benoeming, een mondeling examen (niveau 4) oplegt over de kennis van de tweede taal en om artikel 13, § 2, lid 1, 2 en 3, dat de kandidaat-officieren, als voorwaarde tot een definitieve benoeming, een examen van niveau 1 oplegt over de elementaire kennis van de tweede taal.

2. Ter zitting van 17 maart 1993 hebben de verenigde afdelingen van de V.C.T. het volgende advies uitgebracht.
 - 2.1. Sinds 31 december 1991 en in uitvoering van de ordonnantie van 19 juli 1990 is de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp een instelling van openbaar nut, die onderworpen is aan artikel 1, A, van de wet van 16 maart 1954 betreffende de controle op sommige instellingen van openbaar nut.

Als gedecentraliseerde dienst van de Executieve van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest waarvan de werkkring het hele ambtsgebied van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest bestrijkt, valt hij onder de toepassing van artikel 32, § 1, van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen. Overeenkomstig dit artikel is de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp onderworpen aan de bepalingen van Hoofdstuk V van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en meer bepaald aan artikel 43.

- 2.2. In uw nota aan de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve verklaart u hoe die "sprong" van plaatselijke dienst naar centrale dienst zijn oorsprong vindt in artikel 34 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen die de bepalingen van artikel 43 van hoofdstuk V van de voornoemde gecoördineerde wetten toepasselijk maakt op de centrale diensten van de Gemeenschappen of Gewesten of op de centrale diensten van de door een Gewest of een Gemeenschap opgerichte instellingen.

U wijst er evenwel op dat "de wetgever van 1980, er op geen enkel ogenblik heeft kunnen aan denken dat op deze wijze de feitelijke gemeentelijke of agglomeratiedienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp NEGEN JAAR later een regeling inzake taalgebruik zou toegemeten krijgen, die wel toepasbaar is voor administratieve diensten maar niet voor een operationele dienst zoals deze voor de Brandweer en Dringende Medische Hulp".

U bent van oordeel dat "men in een administratieve dienst inderdaad de tweetaligheid van de dienst kan respecteren met ééntalige ambtenaren. In een Hulpdienst voor noodtoestanden zoals de Brandweer en de Dringende Medische Hulp, waar de brandweerman of de ambulancier in bepaalde omstandigheden individueel geconfronteerd wordt met een individuele persoon die dringend hulp nodig heeft, kan er geen enkele regeling de hulpverlening in de taal van de hulpbehoevende garanderen wanneer de operationele hulpverlener ééntalig is".

- 2.3. De V.C.T. is van oordeel dat de Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp wiens zaak het is snel in te grijpen bij onvoorziene omstandigheden, niet altijd in staat is om zijn interventies toe te vertrouwen aan personeel dat dezelfde taalrol heeft als die van de particulieren; dat, anderdeels, de verplichting om de taal van de particulieren te gebruiken hem wordt opgelegd door artikel 41 van de gecoördineerde taalwetten; dat die verplichting in dit geval een bijzonder belang heeft aangezien de specifieke taken van de brandweerlieden en de officieren rechtstreekse, onmiddellijke contacten

impliceren met slachtoffers die moeten worden geholpen of met hun omgeving; dat het dus noodzakelijk is, opdat de veiligheid en het recht van de bestuurden worden gewaarborgd, van de brandweerlieden en de officieren een kennis van de tweede taal te eisen.

De V.C.T. heeft evenwel meermaals geoordeeld dat artikel 43, § 4, van de voornoemde taalwetten weliswaar strikt moet worden geïnterpreteerd, maar dat zulks niet wegneemt dat de kennis van één of meer andere dan bij de wet bepaalde taal of talen in bijzondere gevallen kan worden vereist om redenen van functionele aard die eigen zijn aan de noodwendigheden van bepaalde betrekkingen (cfr. adviezen nrs. 14.219 van 24 maart 1983 en 18.032 van 15 mei 1986).

3. BESLUIT:

Bijgevolg stemt de V.C.T. ermee in dat strikt beperkte en aan de noodwendigheden van de functie aangepaste taal-examens worden opgelegd aan de stagedoende brandweerlieden en stagedoende officieren en dit als voorwaarde voor een vaste benoeming.

Nochtans verzoekt zij u ervoor te waken dat die taalvereisten geen afbreuk doen aan het principe van de taalkaders die conform artikel 43, §§ 2 en 3, van de gecoördineerde taalwetten zijn vastgesteld en dat zij dus de algemene inrichting naleven van het taalstelsel dat van toepassing is op de centrale diensten.

Hiervoor dienen de Afdelingen 1 en 2 van Hoofdstuk I en Afdeling 1 van Hoofdstuk II van het kwestieuze ontwerp te worden aangepast zodat het duidelijk tot uiting komt dat:

1°

de taalexamens geen voorafgaande wervingsvoorwaarde zijn; dat ze slechts worden opgelegd in het raam van een opleiding tijdens de stage en zulks uitsluitend met het oog op een definitieve benoeming; dat de dienst en niet het V.W.S. zal instaan voor de organisatie van die examens;

2°

dat de kandidaat brandweerman of officier, die weliswaar niet definitief mag worden benoemd als hij voor dit taal-examen niet is geslaagd, niet wegens die reden mag worden ontslagen; dat zijn stageperiode zal worden verlengd tot hij voor dit examen slaagt.

De V.C.T. dringt er ook op aan dat er geen enkele taalvereiste wordt opgelegd bij bevorderingen, behalve voor het tweetalig kader.

Ten slotte wijst de V.C.T. erop dat i.v.m. het taalexamen dat moet worden afgelegd om tot het tweetalig kader toe te treden, er in artikel 13, § 2, 4e lid, van het kwestieuze ontwerp van besluit moet worden gepreciseerd dat de kandidaten moeten geslaagd zijn voor een taalexamen over de voldoende kennis van de tweede landstaal georganiseerd conform artikel 12 van het koninklijk besluit van 30 november 1966 tot vaststelling van de voorwaarden voor het uitreiken van de bewijzen omtrent de taalkennis.

